

ADN GALERIA & PLATFORM

Avelino Sala– *Walk to the end of the world*

Del 23 de maig al 26 de juny del 2015 (ADN Galeria)

Del 23 de maig al 23 d'octubre del 2015 (ADN Platform)

"En la nostra època no existeix tal cosa com 'mantenir-se fora de la política'. Totes les qüestions són qüestions polítiques, i la política mateixa és una massa de mentides, evasives, tonteries, odi i esquizofrenia". George Orwell, 1984 (1949).

Escrita fa més de mig segle, aquesta reflexió d'Orwell en una de les obres distòpiques per excel·lència, preveia el que seria el futur, un futur que ja ha arribat. No sense una certa dosis de verosimilitut se'ns mostra una societat dominada per algun tipus de totalitarisme, capitalista o governamental, on les emocions queden tamisades cada cop més per la màquina.

En temps de crisi, en el context del capitalisme tardiu, algo s'està enfonsant i l'ésser humà transita en busca d'un equilibri, d'una resposta que dongui sentit a aquesta situació actual i global; busca, en definitiva, no abatir-se, i lluita, es posiciona com una resistència al poder, al sistema capitalista, a la hegemonia.

En aquest context social es situen els projectes que Avelino Sala presenta a ADN. Són manifestacions de resistència que, partint d'un cert sentit estètic, plantejen irònicament com des del pensament i lo visual es pot prendre un posicionament crític de qüestionament i oposició a la realitat. Un clar exemple d'aquest posicionament és l'obra **Block House (2012)** que ocupa l'espai central de la galeria. Al avançar per la sala, l'espectador es troba davant d'una barricada de llibres negres – negre neumàtic - que actua a la manera d'una metàfora de trinxera cultural, una espècie de búnquer intel·lectual. L'espai ideat per Sala és doncs de resistència, des del qual protegir-se però a la vegada preparar la lluita i articular el contraatac.

Però abans de trobar-nos amb aquesta barricada, està la base conceptual i històrica que l'artista presenta en el seu projecte **Clandestino (2014)**. En aquest cas, la Declaració Universal dels Drets Humans apareix gravada amb la punta d'un compàs en 40 bolígrafs Bic, tal i com es feia amb les chuletas escolars abans que la tecnologia les convertís en simple exercici de canalleria tècnica. A primera vista, la reproducció de la Declaració dels Drets Humans no es percep, de la mateixa manera que la realitat, les societats o els seus subjectes no perceben ni creuen que les seves actuacions socials i polítiques han de regir-se per tals drets. Així com la tecnologia ha eliminat les chuletes BIC, la nostra societat està en procés d'eliminar els drets dels humans. L'espectador certament no percep de cop l'escriptura, però un vídeo, que mostra com es va realitzar el treball, ressalta el so irritant que produeix l'acte de rascar la pell del bolígraf..

Clandestino (2014)

Avelino Sala es posiciona davant la creença de que cada vegada estem més a prop del fosc futur que les obres distòpiques predeien i segueixen predient, tot i que el futur com a tal ja s'ha fet present. La instal.lació **Otros mundos (2014)**, formada per una sèrie de sticks de hoquei en els quals hi ha gravats títols de novel·les distòpiques (entre elles la que dona el títol a l'exposició, de Suzy McKee Charnas, 1974), exposa les pròpies novel·les, que a la vegada estan intervingudes per l'artista. Sala ens descobreix un món en el que l'artista és plenament conscient de les esquerdes que existeixen en les estructures de poder, unes estructures en les que la consciència moral i ètica de les classes dominants no existeix o no es percep, en la que el concepte de democràcia està absolutament pervertit i aliè al seu significat primitiu.

De la democràcia buida i corrompuda parla la instal.lació **DEMOCRACY (2014)**, elaborada amb un material que absorbeix. Per l'artista, l'ésser humà ja ni tan sols té dret a alçar la veu, i si l'alça, la democràcia l'absorbeix i l'anul·la. Però sí que alça la veu el poder o qui pretén el poder a través de l'anul.lació de la democràcia presentada a la peça **Amanecer Dorado (2014)** que, prenent el nom d'un partit polític grec d'extrema dreta i de no ocultada ideologia neonazi, està formada per uns bats de beisbol banyats en or que simbolitzen les principals potències mundials (Estats Units, Alemanya i Xina) representats per les seves respectives banderes. Aquests objectes deixen de ser material esportiu, de joc, i es converteixen en expressió d' allò rotund i violent. Els bats no són esportius però els acompanya la seva pilota - amb la silueta pirogravada del globus terraquí - que només adquireix presència a través del calor, del calor de la sang i el foc de la cruel realitat que sacseja el món actual.

Amanecer Dorado (2014)

A la violència de la sang i el foc se l'oposa la subtileza del material amb el que està fet **Cocktail Molotov (2012)**, una escultura de marbre de Carrara, un dels marbres més apreciats per la seva blancor, utilitzat des de l'Edat de Bronze, amb el que Juli Cèsar va construir la ciutat de Roma i amb el que Miquel Àngel va treballar la seva sentida Pietat. La bellesa i delicadesa d'aquest material contrasta brutalment amb el discurs de la peça en sí, no només per el seu títol, sinó perquè les pedreres de Carrara representen també el seu poble que presumeix d'una forta tradició proletària i dels seus anarquistes, un poble que ha sabut conservar diferents dialectes i cultures. Els obrers de Carrara, els treballadors que s'ocupen d'extraure el tan preuat tresor blanc, són els veritables artífex de la peça.

Fidel a la seva interpretació de la situació de la societat actual i a la seva consciència crítica, Avelino Sala presenta dos treballs ubicats en l'espai d'ADN Platform: **La Tortuga** i **Museo Arqueológico de la Revuelta**. La Tortuga és una instal·lació d'escuts de policies antiavalots, representació simbòlica de l'Estat, un lloc visible, transparent, però a la vegada hermètic, impenetrable. El títol remet a les tàctiques de l'Antiga Roma molt utilitzades en els setges per les legions, una pràctica militar que gràcies a la posició estratègica dels escuts permetia que els exèrcits es defenguessin amb certa comoditat dels seus enemics propiciant un avanç lent però contundent. El Museo Arqueológico de la Revuelta és una sort d'arxiu de la memòria universal, una crònica de las revoltes que ens porta a diferents llocs de resistència. És una memòria de pedres usades en manifestacions de tot el món que l'artista col·loca irònicament en vitrines clàssiques; en definitiva, una arqueologia de la revolta humana.

La Tortuga (2014)

Museo Arqueológico de la Revuelta

Però el futur, per Avelino Sala, no és negre com els llibres de les seves barricades, manifesta la seva indignació i aviva una presa de consciència i de postura. Sala construeix una arqueologia de símbols de poder, d'accions i reaccions, de totalitarismes i resistències, i aporta dispositius artístics d'oposició que inciten a una necessària reflexió.

DEMOCRACY(2014)